

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
CSAKBÉRMENYESLEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
esőpirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11.
Telefon száma 702.
HÍRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKET FELVÉSZKÁDÓHIVATAL.

Mai számunk főbb közleményei:
Vezérlelek: Csak nyugalom és hideg vér!
Harca az alkotmányért.
Gróf Andrássy Gyula Bocsben.
A vezérbizottság válasza.

is tudják, hogy ma a nemzet nem
hajlandó letenni a fegyvert, ha a
fegyverletétel a nemzeti és állami
élet alapjait renditené meg.

Kossuth mai reggeli cikkéből is
kítűnik, hogy a vezérbizottság hogyan
fogja föl azt a súlyos felelősséget,
mely vállaira nehezedik. »Mindent
elkövetek a világon — mondja —

saját jól felfogott érdekében áll, hogy
a békét ilyen áron igyekezzék elérni.
Neki a harc ép oly kevésbé válik
előnyére, mint a nemzetnek, sőt talán
még kevésbé s a nemzet tovább ki-
birja ezt a harcot tekintélyének

De ha ezt sem lehet elérni, ha a
függelenségi párttól még azt is kíván-
ják, hogy ennek a 67-es program-
nak és törvénynek becsületes végre-
hajtását se követelje, akkor csak-
ugyan elérkezik az az időpont, amit

Ezt a véleményt pedig el tudjuk kép-
zelni. Nevezetesen határozottsággal áll-
lítható, hogy a vezérbizottság a király
ajánlatára nem felelt elfogadjuk-kal,
amire az uralkodó várt — ha himni
lehet Fejérvárynak. És miután nem
kapta ezt a választ, halad tovább

Csak nyugalom és hideg vér!

Andrássy Gyula ma Bécsbe
utazott a vezérbizottság válaszával.
Hogy ennek a válasznak mi lesz az
eredménye, azt ebben a pillanatban
még nem lehet tudni, de talán még

azok, kik nem akarnának a királlyal
tárgyalni, midőn a király erre alkalmat
nyújt nem csak, de azzal a felszólítá-
ssal is, melylyel az Andrássyval
folytatott előzetes tárgyalást befejezte,

Kossuth azt mondja, keressük a
kibontakozást, olyant, a milyen a nem-
zet jogából semmit fel ne adjon s a
hosszu küzdelmet ne tegye meddővé.
Ebben a pár sorban meg van mondva,

Harca az alkotmányért.

A kibontakozás munkájában ma
szünet volt. Semmi nevezetesebb ese-
mény nem történt. Hanem annál fon-
tosabb és következtéseiben messze
kiható események napja lesz a hol-
napi nap. Gróf Andrássy Gyula tud-
valevőleg tegnap sürgönyözött a

Ezt az okoskodást azonban felre
kell tolnunk. Ferencz Józsefet ugyan
olyan tanácsosok veszik körül, akik
magyar emberben semmiféle bizalmat
nem keltenek, de azért ilyen játék
eljárására nem szoríthatják a fejé-
delmet. Megfontoltabb, bölcsőbb, hig-
gadtább; semhogy könnyen oly vég-
zetes tette ragadtassa magát. Kö-
lönben, amikor Fejérváry legelőször

A nemzet szeretné a békét. Ezt
nem tagadjuk s ócsárolnók a nemze-
tet, ha tagadják. A nemzet nem for-
radalmi tendenciából helyezkedett
arra az állaspontra, a melyen most

Ez érthető beszéd s ez megnyugt-
athat mindenkit. Kossuthnak ez a
pár mondata olyan obligo, amelyben
a nemzet bizhatik, mert Kossuth
Ferencz be szokta váltani azt, amire

De ha Bécs még ezt sem enged,
akkor a következményekért hiába
akarja a koalíciót felelőssé tenni, s
hiába szeretné az öljömet a koalíció
és abban főleg a függetlenségi párt
nyakába varni. A függetlenségi párt
az önfeloldozásnak ragyogó példá-
ját adta azzal is, hogy 68 pro-
gramjától eltérve, egyelőre a 67-es

Lehetséges azonban, hogy ebben a
föltételeinkben csalódni fogunk. Ez
akkor fog megtörténni, ha báró Fe-
jérváry Géza igazat beszél. A minisz-
terelnök ugyanis azt mondotta, nem
éri, miért tanácskozt az annyit a ve-
zérbizottság a királynak adandó vá-
laszról. Hiszen a fejedelem ultimá-
tumot küldött a koalíciónak; erre pedig

Nagyon természetesen véljük, hogy
a vezérbizottság feleletének tartalmát
erősen bírálják. Ha mással nem, az
örök emberi gyarlósággal menthető
ez a kíváncsiság. Ma egy bécsi újság
publikál belőle részleteket. Kölve
hiszik, hogy az az újságíró, aki
ezeket a részleteket írta, látta volna
a bizottság memorandumát. Arra se

Az Egyetértés tiszteletje

Mária győzelme.
— Az Egyetértés eredeti tiszteletje. —
Irtta: Alba Nevis.

Odabent a vendégszobában terítettek; a
kizhöz asztalba betolták két deszkát és az
otthon szőtt, szines virág terítőt előszedték
a szekrény mélyéből. Tszeska, a kis püpos
lány atörülte, elrendezte az aranyos szőli
tányérokat, fenyésre surolt „eszecseuzot”, azu-
tan leszaladt a kertbe és teleszedett egy
üveg-vázát verbenával, meg ágobogas Istenfa-
levéllel.
— Édes anyám — kérdezte a sürgő-
forgó öregasszonyt — a pesti kisasszonynak
elég egy kalán?
Az asszony kihevült arcát téglavörösré
festette a palacsintásított mellől ki-kiesapó
láng. A forró zsír sísitergőt, pattogott — a
belézduló habönnnyű tészta buborékokat
vetve pirult.
— Édes anyám — kezdte újra a kis pu-
pos — a pesti kisasszonynak ugy-e ne a
háromlábú székét tegyem?
Leeregette a vászonfüngönyöket, hogy egy-
szerre kedves, színe finom, városias homály
terült a kis szobára; a piros papírballerinák
tancoltak a tükrön s az Istenfa illata édes-
sen áradt.
Tszeska lement a kertbe felkeresni a ven-
dégeket. A szemtelenül merész, szájakódó
falusi lány most remegett egy kicsit; mit
mondjon, mikor odaáll a szép, selyembuzos
idegen kisasszony elé, a maga rongyos ru-
hácskájában, hátán azzal a rejtőző puppal
nem mit mondjon a bátyjának, a ki olyan
finom, olyan uras lett, hogy szinte alig is-
mer rá.
Ott ültek az almafa alatt, úgy látszott
egyik se beszél, néztek boldogan a messze-

sebbe, mely csupa verőfény volt, csupa szín;
kek, hamvasfehér, de főképpen zöld, smar-
ragdos, hullámzó, örökre változó és harnat-
ban fürdő zöld vegtelenség.
Pista, a hogy megjáta az uton a szé-
gyenkező, a télovazó kis lányt, odament
hozza és kézenfogva a menyasszonyához
vezette:
— Még nem látta a kis hugomat, Mária.
A püpos összehunyortotta a szemét és
ugy mosolygott fel kedveskedő, de irtoztos
mosolylyal, a hogyan csak nyomorék-féle-
mek tudnak mosolyogni. S Mária a rá-
özünió forróság dacára összehorzadt, fázott.
Ujra érezte azt a szédülést undort, a mit
reggel az öregek kedveskedése közben ér-
zett. De erőt vett magán, kinyújtotta a ke-
zét és a fehér ujai hegyével megrörögatta
a kis lány szépen elválasztott, kendereszinű
haját:
— Kis szösze!
Tszeska azt se tudta elragadtatásában,
mit teyem, ajkához kapta a kisasszony
puha kezét és össze-vissza csókolta, egy-más-
után vagy tiszser is és olyan forrón, hogy
Mária alig bírt szabadulni.
— Elég, elég! — mondta türelmetlenül
és egy kissé durván rántotta el a kezét;
ugy, mint az iskolában, ha valamelyik ma-
szatos, csuf tanítványa dörgölte hozzá az
arcát.
Ilyenkor nem izlett neki az ebéd s bár
jól megmosta a kezét, egész nap valami
kellemetlen szagot érzett rta.
Pista, a szerelmes, erős, szép fiú komo-
lyan, szomoruan nézett rá s a hangtalansá-
gában ott remegett a legnagyobb, legvado-
lább szemrehányás.
— Ugy-e, bolondos vagyok? — mondta
Mária és nagyon elhalványodott. — Maga
ilyennek még nem ismer. Ugy-e?
— Nem — gondolta a fiú — ilyenek
még nem ismerem! — De hallgottott
és valami hirtelen hidegség lepte el a szí-
vét, a hogy haladnak a lombos diófák alatt.

Odabent már asztalnál ültek az öregek;
az asszony fekete, nagyorogombos ruhában,
a mester bojtos házi szipkával a fején, az
arcukat beragyogta a boldogság, a hogy a
fiatalokat nézték.
Pista leültette a menyasszonyát, aztán
mellé telepedett ő is és immár alig ügyelte,
hogy a kis püpos elszontyolodva til az asz-
tali végére s nem meri felvetni az árnyékos,
hosszu pillát.
Leveskőben aztán beszédbe kezdett:
— Honap elmegyek a kereszt-apámhoz
valami állás végett.
— Jó lesz fiám — bölintgatott az öreg
és látszott a szeme állásáról, hogy őszinten
gyönyörködik a fiában. — A keresztapád
nem vall szegyet veled!
Mikor a tészánál tartottak, behozott
Tszeska egy selyempapírra göngyölt kiesi
csomagot és odatette az édes anyja elé.
Mindnyájan mosolyogtak, csak Mária bá-
mult értelmetlenül.
— Mi az? — kérdezte később.
Az öregasszony mondhatatlan gyöngéd-
séggel hámozott ki a papírosból egy kes-
kenyfalpu, dusan aranyozott, serlegformájú
poharat, melynek féldalalát rózsaszínű ho-
mály futotta be; finoman, mint egy szerel-
mes lélegzetvétel.
— Mi az? — kérdezte Mária újból.
— Maga nem hallott még erről, — ma-
gyarázta Pista — itt, a mi vidékünkön az a
szokás, hogy az eljegyzési ebédnél a meny-
asszony eszik egy falatot a jövendőbeli
anyósának kenyeréből s iszik egy kortyot a
borából. Ezzel ajánlvá fogadta.
A kis püpos most szép virágos tányéron
pirosra szit kálacskaát hozott és odatette az
öregasszony elé, az pedig leszállt belőle egy
darabkát, kettétörte s felet odanyújtotta a
leánynak.
Mária kaczagva harapott bele, szép szemé
a fiura ragyogott. Szörnyen tetszett neki
ez a kedves, falusias és ismeretlen dolog.
Azután az itala került a sor; az asszony

gyönyörű, édes vörös borral színültig töltötte a poharat, színtelen, rózsos ajakával
egy dorelást hűpintett belőle s a többi
odaadta a leánynak:
— Igyál, fiám!
Hegyes, szemölcsös álmán még ott fényelt
egy csepp bor, az szép lassan lepergett a
nyakán, a fekete derék nagyorogombjai
közé.
... És Mária kezebevette a poharat és
egy személtelenség küzdött magával, de
azután észrevétlenül végighúzta rajta a
bátisztatsebkendőjét, mielőtt az ajkához
vitte.
Pista — az egyetlen, aki észrevette ezt
— halálisan eláppadt, de nem szólt egy
szót se, némán élté végig az ebédjét s csak
azután vonta föle a leányt:
— Kerem, Mária — mondta végtelen hi-
degsséggel — készüljön, mert azonnal indul-
niuk vissza!
— Miért? — kérdezte az megszeppenve.
— Csak!... Mire az előadások kezdőd-
nek, már ismét ott vagyunk. Hiába, téved-
tem; ez a hely nem magának való.
Hagyó Poste érték, Pista elkísérte a leányt
a lakására. Szótlanul ballagtak az izzó asz-
falten, be a szomorú ház kapuján, át a
sötét konyhán, — ahol most már költre
tergetve száradt a ruha — egész a szoba
küszöbéig. A küszöbön Pista megállt és ke-
zét nyújtotta a leánynak.
— Nem jön be? — kérdezte az csudál-
kozva.
— Nem — mondta kurtán a fiú és já-
szadozott a gonblyukában levő hervadt
verbenával.
Azután nekivágott az utcának, amely
csupa esalás volt; csupa hegyes és jóleső
hazugság, csupa nyomor, csupa bűn, de
cszira ruhában, csupa félelem, csupa vére-
lenség, de festekkel kendőzve...
És ahogy ment az utcán, érezte, hogy
távolodik a leánytól, az elszállt, gyönyörű

almától, attól a hófehér, vakító fénytől, a
mit szerelének hitt eddig. És tudta, akarta,
hogy szakítsanak, ő meg a leány: Mária, a
kinek gyűlöletes és undorító az, ami neki
legrádjabb és világon, az otthona, a kis
püpos Tszeska, az öregek, meg a nagy pi-
ros, kizekedő verbenák...
Három napig tartott ez így, három napig
tűjekára se ment az Ülő-utnak, de harnad-
nap már nem bírt tovább; megvárta az
iskola előtt a leányt, aki frissen és tüden
lépelt ki az iskolából.
— Eljött? — kérdezte és mosolygott.
— El! — mondta a fiú és szegyenkező-
süttötte le a szemét. — Nagyon hosszú volt
ez a három nap!
Ugy mentek most is egymás mellett, mint
azelőtt. A férfi iskolai dolgokról beszélt, a
kollegáiról, a gyerekek butaságáról, meg a
rosszakaratú igazgatóról. És mindenről be-
szélt, csak az otthonáról, a szülőiről nem és
a leány a régi melegséggel hallgatta.
— Abgy a kis szobába érték, Pista leült a
divánra és megfogta a leány kezét:
— Mit gondol — kezdte — én azt his-
szem, nem kellene tovább halasztanunk a
dolgot... Maga is keres, én is. Majd
csak megleszünk valahogy a kinevezés.
— Meg... — nevetett boldogan a
leány.
— Kivénnek egy kétszobás kis lakást s
valamelyik öleő asztalosnál megrendelném
a butort.
— A hádát...
— Azt is és azután itt fogunk élni min-
dig, ebben a mi megszokott világunkban,
az a másik — belátom — nem nekünk
való...
Kimondta. Talán halkán, remegve és szé-
gyenkező is egy kicsit, de kimondta és a
szívből elroppant a virágos otthon, kis
püpos lány és a két szegény öreg képe s
diadalmasan és uralkodóra költözött bele
Mária.

tegetéseire válaszul kijelenti, hogy a kabinet újraszervezését nem utasíthatja vissza, annál kevésbé, mert a kamara a Spanyolországgal megállapított modus vivendi elvetésénél világosan kifejezte, hogy ezzel nem akarja a kormány...

körébe esik. (Tetszés.) Azután a vasúti miniszter vezetje válaszolt Licht interpellációjára, hogy amennyiben az államosítás alkotmányos...

Két nyilatkozat.

Dr. Bokor József lapunk tanügyi rovatának vezetője a következő levelet intézte hozzánk: Igen tisztelt Szerkesztő ur! Engedje meg nekem, mint az Egyetértés régi tanügyi munkatársának, hogy lapunkban igazítsak helyre egy tényközlést...

ezután Sannino beszél. Megtámadja a kabinetet és azt mondja, az ország jövőtől, hogy a kormány teljesítse jelzelt programját. Az egész közigazgatást sürögösen reformálni kell.

Tudomásul. Dr. Pikler Gyula egyetemi tanár szociológiai tanítását dr. Bokor József egyetemi magántanár megbírálta a Magyar Filozófiai Társaságban. En ezért a bírálóterületű...

Műtan még több szónok beszélt, a vitát bekezesztették. Fiamberti a következő napirendet indítványozza: a kamara hejjesi a kormány nyilatkozatát és átter a napirendre.

A marokkói konferenciák. Az algériszói értekezlet legfontosabb eredménye, — mint a Köln. Zlg. Berlinből jelenti, — hogy a többi érdekelt hatalom meggyőződést szerzett arról, hogy Németség most tervez meglepetést, hanem csak a nyílt ajtó politikát képviseli.

Az osztrák képviselőház mai ülésén, mint Bécsből jelelik, a magánvitálatnokok biztosítására vonatkozó törvény folytatódott tárgyalása során a belügyminiszter a következő kijelentést tette: Habár a kormány nem mindenben ért egyet a bizottság által a javaslaton tett változtatásokkal, mégis hozzájárul a javaslathoz, már csak azért is, hogy mielőbb törvényerőre emelkedjen.

Az osztrák képviselőház mai ülésén, mint Bécsből jelelik, a magánvitálatnokok biztosítására vonatkozó törvény folytatódott tárgyalása során a belügyminiszter a következő kijelentést tette: Habár a kormány nem mindenben ért egyet a bizottság által a javaslaton tett változtatásokkal, mégis hozzájárul a javaslathoz, már csak azért is, hogy mielőbb törvényerőre emelkedjen.

Szerencsésje van, mert egy falatot is alig bírok lenyelni. Tiszán a kedves társaságot jöttem. A szobalány: Tálalva van. (Nagy ólenség.) A vendég karját nyújtja a háziaszonynak. Leülnek.)

A vendég: (mialatt egyszerre kiveszi a levelet): Különös ez nagyságos asszonyom, hogy az ember úgy van az evéssel, mint a fogorvossal. (Hosszu szünet, mialatt a vendég kéiszere valót vesz az előtélből és sieve megeszti.)

A vendég: Nagyszerű ez a libamáj velővel. Szabad kérem? (Ujra vesz.) A sógor: (azt híven, hogy evvel megakadályozza): Kérem ez gomba hozzával.

A vendég: Nekem az mindegy. A apa: Igazán kedves fiu vagy te Sándor, Mindig mondtam, De mit is akartál mondani a fogorvossal?

A vendég: Isten igitse nem emlékszem. (Kívesszi a fél nyulat.) De igaz, ez a hasonlat, majd mindjárt elmesélem. (Vadul eszik, a gyerek pedig, aki csak egy kis esonót és áfonyát kapott közel van a síráshoz, de a mama hól szigorúhol vigasztaló pillanatokkal sakkban tartja.)

A feleség: Igazán sajnálom, hogy nem kínálhatom még egyszer. Olyan kicsi ez a nyulatán egy kis macaronit?

A vendég: Szabad kérem. Olyan ez a nyulatán, mintha eleven lenne. Hahaha! Alig, hogy az ember cabibavette, máris elülnek!

(Általános keserű nevetés.) A vendég: No majd tisztával kárpótozjuk magunkat. (Vesz, vesz, vesz. Majd kimerülten hátrahanyaltik.)

Igaz, majd elfelejtetem a hasonlatot végigmondani. Csak azt akartam végig mondani. — Készítek, négy ezukrot és egy kis tejet kérek, hogy az ember úgy van az evéssel, mint a fogorvossal, a mikor az ember vár az ebédre, akkor úgy mint a váróteremben, az éhség elmulik. . .

A sógor: De a mikor leül az asztalhoz. A vendég: Hát ismered ezt a vicezet? En a klubban hallottam. De már megint rosszul érzem magamat. A feleség: Mondtam, hogy a gyomrod el van rontva. (Feláll.) Kezelt esokolom nagyságos asszonyom, nagyon köszönöm a szives vendégüljálat. Szervusz Imre. Magamat ajánlom.

A feleség: Nagyon örülünk, legyen máskor a gyomrod. A sógor: De csak, ha majd rendben lesz a gyomrod. (Függöny.)

Muséto.

UJDONSÁGOK.

A hercegprímás állapota. Vasváry Kólos bíbornok hercegprímás fölött ma déiben konzortium tartottak dr. Jordán fororosz keselőorvossal dr. Dollinger Gyula és dr. Müller Kálmán egyetemi tanárok, amelynek eredményeként a következő értekezlet teltt közzé: Az egyházfejedelem állapota elég veszélyes, de nincs kizárva a javulás. Este hét órakor az agy fopászator állapota változatlan volt. József főherceg és Augustia főhercegnő személyes megfigyelés alatt dr. Batthyány Béla szolgálattevő kamarás járt tudakozni a primás palotájában a nagybetegegyléte felől. A főri világ tagjai közül delután nygyanasak igen sokan tudakoztak.

A trónörökös Romániában. Bécsből jelelik, hogy Ferenc Ferdinánd trónörökös legközelebb Romániába utazik a román királyi pár látogatására. Károly király és családja Szabánban fogadják a trónörökösöt.

A német császár követe a pápánál. Loe tábornok, Vilmos császár bizalmas emberé — mint Romából jelelik — a napokban odaérkezik és Vilmos császár sajtóközli levelet viszi a pápának. A tábornok, aki buzgó katolikus, már járt ilyen küldetésben XIII. Leo pápánál is. Hogy mi a küldetés célja, azt nem tudjuk, de gyanítjuk. A római német körökben azt hiszik, hogy a centrum-párt magatartása miatt kéri a császár a pápa közbenjárását: egy másik verzió szerint a lengyelek ügyében írta császár a pápának levelet.

Az idei nagy hadgyakorlatok. Az idei nagygyakorlaton az első krazoi és a második bécsi hadtest fog működni. Az első hadtestet a 12-ik krazoi, az 5-ik olmeizi és a 46. Landwehr hadosztályokból állítják össze. A bécsi hadtestet a 13. és 25-ik gyalog és a Bécsben állomásozó lovas-hadosztályokból alakítják. Érdekos, hogy az ugyanezhez a hadtesthez tartozó magyar ezredékből álló 47-ik hadosztály a zárógyakorlaton nem vesz részt. A zárógyakorlaton résztvevő századok létszámát a behavandó póttartalékosok révén 130 fős emelik. A két hadtest erőssége: 90 zászlóalj, 60 eskadron, 32 tábori és tarack-, és négy lovasüteg, két gépfegyverszakasz, nyolcvet utászazad, egy az élelmezési szolgálattal együtt 68.000 ember lesz. Nevezetes szerepe jut az ideai hadgyakorlatoknál az automobiloknak, ugyszintén a postagalambokat is fokozott mértékben fogják alkalmazni. A páncezos automobilokat, továbbá a mozgó tábori konyhákat előz izben fogják a hadi czelokra kipróbálni.

Károly román király beteg. Bukarestből jelelik, hogy Károly király influenztában megbetegedett, de állapota aggodalomra nem ad okot.

Magyar Társaság Londonban. Megemlétkéztünk annak idején, hogy Londonban — a hol a magyar szimpatikák mindig térkenyei talajra találta — magyar társaság van alakulónban a Magyarországi és Anglia közt való kereskedelmi, ipari és társadalmi érintkezés megkönnyítésére. Ez a terv a megvalósulás stádiumába jutott. A társaság iradót fog tartani Londonban, Magyarországra vonatkozó tájékoztató nyomatványokat készített és terjeszt, turisának utbaigazítással szolgál s kereskedelmi összeköttetéket is közevelit. Az alapító tagok százbuzsonót, a rendes tagok pedig huszonöt korona tagsági díjat fizetnek; a társulat czíme: Hungarian Society, 35, Norfolk Street, Strand, London, W. C. A társulat tiszteletbeli elnöke gróf Lónyay Elemér, elnöke báró Dániel Ernő, alelnöke: gróf Szápáry Pál és Felbermann Lajos, titkarak: C. A. Ginever és C. Martin. A választmány tagjai: Felbermann Lajos, Weiss Samuel, Gelléri Mór, Vioa Otó, Prüger Henrik és Silverberg J. A helybizottság tagjai: báró Dániel Ernő, Hughes-Hughesné (Beaczkyné-Bajza Lenke leánya), Peiranoné, Felbermann Lajosné, Gineverné-György Ilona (tiszteletbeli tükar), Cripps-Dayne (születelt Klappa), Baillie-Knighting, Lowthiméné és Mibolsné (születelt Janicsáry).

Örmön a postatakarékpénztárnál. Förs László kereskedelmiügyi miniszter rövid időn belül másodszor adja jelét annak, hogy a tiszteletbeli kar érdekelt melegen karolja föl. A napokban a napidíjasok illetményeit emelte föl hatvan százalékkal, ma pedig olyan mérvű kinevezésről ad hírt a hivatalos lap, amilyen Baross Gábor óta nem volt a postatakarékpénztárnál. A miniszter az illetétek személyzeti létszámában kinevezte: Dr. Bajor Lajos, Szathmáry Károly és dr. Nizynszky István postatakarékpénztári segédtitkarak titkarak; Baranyay Sándor, Duma Béla és dr. Deschán Ádám postatakarékpénztári fogalmazókat titkarak; dr. Dencz Ákos, dr. Somogyi Béla és Rath Béla postatakarékpénztári segédfogalmazókat fogalmazókat; Miskolczy Gusztáv postatakarékpénztári tisztelet és Kazar István dr. postatakarékpénztári segédtitkarak segédfogalmazókat; Erdőgyi Róbert, Rimanóczy Jenő, Ilék Nándor és Csuk David számvizsgálókat számtanácsosokká; Hampel Vincez iradófűzőköt irodajelzőköt; Semsey Pál IX. fiz. osztálybeli pénztári ellenőrt VIII. fiz. osztálybeli ellenőrré; Balon Adolf segédpénztári pénztáros; Sztankovits István, Puczel György, Hank Olivér és Boldog Ozkár postatakarékpénztári tiszteket számvizsgálókat; Bauer Agoston postatakarékpénztári tisztelet segédpénztáros; Péter Antal, Krotz Ignác, Weimer Béla, Etele Janos, Melez József, Havacs Viktor és Gudden Armin postatakarékpénztári tiszteket ugyancsak számvizsgálókat; Bierling Ernő, Losyóthy Károly, Balur Vilmos, Banet Viktor, Kovács Rezső, Kocsis Juhász József, Schokáts József, Meilinger József, Brichta Mór, Kocsis István, Szölösi Jenő, Ger Adolf, Hauszner Ferencz, Smaff Rezső, Schwarzmayr Nándor, Neff Jenos, Berger József, Bene Ferencz, Káhekovits György, Agner Károly és Honffy Szilárd postatakarékpénztári segédtitkarak tiszteket; Dezeny Arnold, Horvát Antal, Kozma Géza, Burján Frigyes, Horváth József, Berényi Béla, Bandor Geza, Gruber Mór, Lucatello Nándor, Helmai Jenő, Gyártó Marton, Brand Sándor, Seid Otó, Szőke Emil, Wellner Eek, Szabó Hugo, Osovi József, Neumann Otó, Havas Kálmán, Elikan Izidor, Ságár Ernő, Borner József, Haubrich Géza, Fenyvesi Zoltán Ernő, Adorján Sándor és Doloresz Antal postatakarékpénztári napidíjasokat segédtitkarak.

csatorna a Comer-tótól a Poig és tovább az Adria-tengerig. A terv kerszfűtvelének legnagyobb nehézsége a csatornának az Alpeken át való vezetése.

Priele Kornélla bucsuzása. Abázia vendégei szeretettel ünnepelték Priele Kornéllát, aki két heti üdülés után hajóra szállt és elutazott. Bohérák és füzereket díszítették hajója árbócát s korlátját és küönösen szép volt az a bokréta, melyre a nagy művésznők az abáziai német színészek fejezték ki hódolataikat.

Egy volt bizottsági igazgató bűnpöre. Mai számunk törvényeszi rovatában az ott megfelelő rövidséggel minden egyéb nézőpont nélkül röviden megírjuk Feld Kálmánról, a Gresham eléletbizosító társaság volt igazgatójának tragikus zünetét, aki ellen az ügyesség csakis büntetés miatt vádiratot adott be. Regisztráljuk szarozon azt is, hogy a volt igazgató két takarékpénztárnál 12.000—12.000 korona váltóköteletet vett föl akkor, amikor már biztosan tudta, hogy ezt a kötelet sohasem lesz módjában visszafizetnie. Az ügyesség ebből formálta meg vajdát Feld Kálmán ellen, akát egyenlőség, szívénköltéknek különös és idealisan szép hajlama a nyilvánvaló csalis megállapított ténye mellett csak annál élesebben és annál különbözőbb reflexekkel világít meg. Feld Kálmán ideális hajlamának és a legközelebb, tehát a legmagasabb rendű művészetnek: a zenének az elbaktolt tragikus hőse. A klasszikus zene írástáda töltötte be teljesen a lényét, amely ezáltal bizonyos egyoldalú, fanatikus támasztó pontot kapott, hogy az egyszerű, közpapi, polgari becsület után annak könnyebben felbillenhessen. Aki a csillogok közt jár, kicsi győrhényben bukkik fel a jába. Feld Kálmán annyira a híve, valkuzzó imádozó, de sőt a martíra volt a zenének, egész lénye olyan rajongással, szinte beteges ambícióval csüngött ezen a lehező legmagasabb emberi kinyilatkoztatáson, hogy teljes anyagi romlásból, jövedelemző állásának elvesztéséből, de még a büntet elkövetéséből sem riadt vissza pillanatra is élete. A közpapi lovagok hajlámdataival, az asztalok híveivel, a szerencsésének vak reményességével csüngött lehe a zenén s bár állása évi 30—40000 korontól jövedelmezett, de mi volt ez neki azokért a gyönyörűségekért, amelyekben megittasult? A leghíresebb hazai és külföldi művésznöket és emelkeket nyerte meg messz honóritimokért a saját maga által rendezett koncertekre, melyeket a legkiválógotabb és legintimebb közönsége, baratai, ismerősei számára rendezett s a mikor ez a jövedelem vajmi gyorsan elfogyott szente vakon, ösztönözöl végtelenségig nyult a kölcsönök után minden minden számítás, költség-egyeleves nélkül, csak ezért, szórta az aranyat, hogy örök szompuzsárga csillapultást találjon.

Igy aztán a zenei kultúra nagyon is számot fogó művelődés, egyben pedig a reális anyagi gondok, a folyton megismélező váltó ejáratok, a kölcsönök, alkandások és garassos küzdelmek martíra lett. Ő pedig csak annál jobban szerette a zenét, mivel többet szenvedett érte. A lelke valahogy elvesztette teljes egyensúlyát s míg szinte szafrai magasságokban szállt, viszont a legközönségesebb, tehát a legfájóbb gyötöréseken ment keresztül. Ez az a halváriant uty felbillentette minden egyensúlyát, hogy Feld Kálmán majd az Gsszes bankokat megostromolta a váltóival, a Gresham eléletbizosító társaság kötelező leveleivel, hogy ezek az adósságok az igazgató ur fizetéséből fedezze is lesznek, váltóátírásokat kért és csak ki a nála fölépült és fejedelméig honorált művésztől s hogy a sok eset közül csak egyet is említsünk, az Opera egy kiváló volt hegedűművésze azért hagyta ott operát és zenetanári állását, mert a fizetését egy ilyen váltóátírástért tíz evre előre lefoglalták.

Igy haladt Feld Kálmán végzetlenül és feltartozhatatlann bukása felé. És már a lelesleg-utolsó lépés igazgatói állásából való közvelen elmondítása előtt, amikor a Gresham kiküldött angol vezérigazgatója már nyilvánosságra akarta hozni ezt a fölömentést. Feld Kálmán még három napot halasztást kért, nem talán hogy az ügyet rendezze, vagy hogy mentes, amint menthet, hanem hogy a vilharmónikusok hangversenyén eldridgehassa Mahler Gusztiának, a híres, épp abba az időbe diadalmas utján szüdelésben emelkedő zeneszerzőnek egyik legnevezetesebb, művészi hatásra legintimebb, előadásra pedig legnehezebb szimfoniáját. És Feld Kálmán a lelkes, ünneplő közönség között, szinte oser és habérággal a feje körül, eldridgeálta a szimfoniát, utolsó nyilvános fellépését küldözve a legintimebb művészeti, ünnepek, ezreket magával ragadóit, hogy aztán egy utolsó bucsutaktussal ott hagyjon ragyogást, ünneplést, ott hagyja szive szebbik világot és a büntető törvényhányval vegye fel az áldatlan harcot, a melyben csak ő lehet a meghurcolt áldozat.

Sztrájkoló torpedomanások. A finmei torpedógyár munkásai még mindig sztrájkolnak. A gyár runkelőjeleje, a kinek állítólagos szigorúsága miatt a munkások a munkáit megszüntették — mint Finnéből taviratozták — bejelentette lemondását, de az igazgatóság nem fogadta el. A gyár igazgatója kijelentette, hogy csak közvetlenül a munkásokkal hajlandó tárgyalni.

Elköszött naplapp. A soros vizsgálóbíró elrendelte, hogy a Pesti Napló mai számát a rendőrség hozzaza el. Az elköszára otot a Tépülés című verziókat adott, amelyben az ügyes királyterést adott. A rendőrség emberei reggel 6 órakor megjelentek a Verseny-csalat postahivatalban és a lap egész postáit lefoglalták. Elköszött azonkivül a nyilvános helyeken található példányokat is.

Öngyilkos tanuló. Debreczenből egy szerre két tanuló öngyilkosok jelelik. Az egyik Gyarmath Lajos orvostanhallgató, a ki legup szülei látogatására hazajött s ma delután

MOZGÓ KÉPEK.

A vendég.

Az apa vasárnap hazajön, megcsókolja a feleséget s a gyereket, üdvözli a sógorát, aki meg van híva ebédre.

Szervuszok gyerekek! Kérlek Hedi, egy szén elfelejtetem neked szólni, hogy tegnap meghívtam egy régi barátomat ebédre. Nagyon kedves fiu, szerény, aki rendszeren vendégülöveszik, jól esik majd neki egy kis házikoszt.

A feleség: En nem állok jót semmiről. Az utolsó perczen nem futjatom fel azt a nyúpet kis nyulat, amit Fodorak küldtek. Nem is értem, hogy találhatta azt el. Alig látzók ki a feidből. Azt írta, hogy ő lötte.

Az apa: Akárki lötte, az most mindegy. Most már nem várhatunk, amíg megér. Legfeljebb mi csak keveset eszünk belőle. A fő — az őrdög vinné el, mégis csak vendég. Ugye Pistá?

Pistá a sógor (nagyon vontatottan): Igen, de öszintén szólva, ezt én úgy értem, hogy az őrdög vinné el a vendéget. Még aludni se lehet ebéd után.

Az apa: Ettől ugyan alhatsz. Még ebéd alatt is. Sőt jobb is volna, ha aludná, mert az annyit (a felesége rémületen néz rá) — annyit beszél, hogy nem jut tőle szóhoz az ember.

A gyerekek: Mama, olyan éhes vagyok, majd kieszik a nyomrom!

A mama: Micsoda beszéd ez!

Az apa: Nem baj fiam, ha kieszik, majd ebéd után felemeljük. Ugy sem igen lesz rá szükséged.

(Csengetés.) A vendég megjelenik: Szervusz Sándor! A férj: Isten hozott kedves barátom. (A feleséghez.) Engéd meg, hogy bemutatam legkedvesebb barátomat. (Meghajtás.) Nem szép tőled Imre, hogy csak most jössz hozzánk. A vendég: Igazán, most látom, hogy el-késtem. De majdnem le is irtam, mert beteg vagyok, nagyon el van rontva a gyomrom. (Általános fölénkölés.) A feleség: Engedelmet is kell kérem, mert olyan szerény ebédem van és talán nem is valami sok, de az uram elfelejtette megmondani, hogy ma szerencsénk lesz. A vendég: Ó kérem, nagyságos asszonyom,

KIS HIRDETESEK

TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levelyágy vagy levelezőlap beküldött és a hirdetés alatt álló szám közlítettik.

TELEFON 706

Házasság: kedvesek... Házasság: kedvesek...

Vérpáros: fajánarcs... Vérpáros: fajánarcs...

Pénzkölcsön: házavár... Pénzkölcsön: házavár...

Nevelőnőket, gyermekotthonok... Nevelőnőket, gyermekotthonok...

3 nap alatt minden kez... 3 nap alatt minden kez...

Régi ezüstdísz... Régi ezüstdísz...

Férfiöltönyt készítenek... Férfiöltönyt készítenek...

Ügynökök, melyek törvényesen... Ügynökök, melyek törvényesen...

Pénz-kölcsön... Pénz-kölcsön...

Csillárok: villamos... Csillárok: villamos...

Csemegeszőlőt legelőzetlen... Csemegeszőlőt legelőzetlen...

Hölgyeknek: Kényelmes... Hölgyeknek: Kényelmes...

5 frtert: székfű... 5 frtert: székfű...

Polgári: gimnázium... Polgári: gimnázium...

Tisztviselőknél: fontos... Tisztviselőknél: fontos...

Kókuszzsír: ortodox... Kókuszzsír: ortodox...

Allást keresők: részere... Allást keresők: részere...

Burgonyát, vajot: méret... Burgonyát, vajot: méret...

Pénzkeresethez: könnyen... Pénzkeresethez: könnyen...

Hiros: kassai... Hiros: kassai...

Alkalmi zongoravétel: rövid... Alkalmi zongoravétel: rövid...

Urasági butorokat: dok... Urasági butorokat: dok...

Nagy Zsigmond: Bpest... Nagy Zsigmond: Bpest...

Eladunk és veszünk: alkalmi... Eladunk és veszünk: alkalmi...

Bőrszékárpát: bőrszék... Bőrszékárpát: bőrszék...

Tiszta felvágatlan makulatura papiros... Tiszta felvágatlan makulatura papiros...

Kendi Antal: BUDAPEST... Kendi Antal: BUDAPEST...

Meghívó: A Sziraki Takarékpénztár... Meghívó: A Sziraki Takarékpénztár...

IX-ik évi rendes közgyűlésére: TÁRGYAK... IX-ik évi rendes közgyűlésére: TÁRGYAK...

Mérlékszám: Vagyoni... Mérlékszám: Vagyoni...

Veszteségnyereség számla: Tartozik... Veszteségnyereség számla: Tartozik...

Szab. sárvölgyi biztos sikkrel: Övszerek... Szab. sárvölgyi biztos sikkrel: Övszerek...

Sorsjegy ügynökök: Az illetés... Sorsjegy ügynökök: Az illetés...

Eladunk: Pesti Hazai Takarékp. sorsjegyeket... Eladunk: Pesti Hazai Takarékp. sorsjegyeket...

Olvassa el mindenki!: aki valamely... Olvassa el mindenki!: aki valamely...

Dr. GARAI ANTAL: Budapest... Dr. GARAI ANTAL: Budapest...

Sorsjegy ügynökök: Az illetés... Sorsjegy ügynökök: Az illetés...

Téli üdülő- és gyógyhelyek a déli vasut mentén... Téli üdülő- és gyógyhelyek a déli vasut mentén...

Dr. FÜREDI: Titkos betegségek... Dr. FÜREDI: Titkos betegségek...

Lipcsei elővásár: áruminta... Lipcsei elővásár: áruminta...

Kedd márczius 13-ig: Lipcse... Kedd márczius 13-ig: Lipcse...

Most jelent meg: UJ SZABADSÁGHARC... Most jelent meg: UJ SZABADSÁGHARC...

Dr. Lengyel Zoltán: orvosi... Dr. Lengyel Zoltán: orvosi...

Téli üdülő- és gyógyhelyek a déli vasut mentén... Téli üdülő- és gyógyhelyek a déli vasut mentén...

Dr. FÜREDI: Titkos betegségek... Dr. FÜREDI: Titkos betegségek...

4 HUZÁS!: Évenként 13 huzás!... 4 HUZÁS!: Évenként 13 huzás!...

BEIFELD BANKHÁZ: BUDAPEST... BEIFELD BANKHÁZ: BUDAPEST...

„Független Magyarország“: hírlap... „Független Magyarország“: hírlap...

5 korona, sőt több napi kereset... HÁZI MUNKA... 5 korona, sőt több napi kereset... HÁZI MUNKA...

Csak 26 frt.: KOCH-féle... Csak 26 frt.: KOCH-féle...

KOCH Testvérek: Budapest... KOCH Testvérek: Budapest...

Férfigyengőség: Szavazás... Férfigyengőség: Szavazás...

5 korona, sőt több napi kereset... HÁZI MUNKA... 5 korona, sőt több napi kereset... HÁZI MUNKA...

Csak 26 frt.: KOCH-féle... Csak 26 frt.: KOCH-féle...

KOCH Testvérek: Budapest... KOCH Testvérek: Budapest...

Dr. FÜREDI: Titkos betegségek... Dr. FÜREDI: Titkos betegségek...

Dr. FÜREDI: Titkos betegségek... Dr. FÜREDI: Titkos betegségek...

Péntek Pénzüg... Kossuth... Ez az egy... Ezzel az... Har... Amerika... Ezen tárgyak... Fenti cikkek... Posta rendelés... KOCH Testvérek... Pontos címre... Kossuth... Ez az egy... Ezzel az... Har... Amerika... Ezen tárgyak... Fenti cikkek... Posta rendelés... KOCH Testvérek... Pontos címre...

Pénzügyeink 1848-49-ben.

Írta: Hentaller Lajos.

III.

Kossuth Lajos pénzügyi elvei.

Kossuth Lajosnak, mint pénzügyminiszternek... Kossuth Lajosnak, mint pénzügyminiszternek kezdettől óta kemény tusákat kellett vívnia, hogy a magyar bank igéjét testté változtathassa.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy Magyarország egész államháztartását szabályozza s biztos alapokra fekteti.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Az egyik pénzügyi elvét... Az egyik pénzügyi elvét, hogy a jövedelmező államkiadásokat nem adókkal, vagy pedig kamatozó kölcsönökkel, hanem biztos bázisra fektetett s kellőleg szabályozott kamatmentes kölcsönökkel, — vulgo: papirpénz kibocsátásával fedezze.

Fényesen, mert amint később látni fogjuk, a kibocsátás tekintetében egészen a Pesti Kereskedelmi Bank ellenőrzésének vetette magát alá.

Ép ezért Kossuth Lajos mindiárt kezdetben két millió értékű ércpénzt helyezett el a pesti kereskedelmi bankba, azzal a rendelkezéssel, hogy ez a bármikor bemutatandó papirpénz beváltására fordíttassék.

Ez a két millió ércpénz Kossuth Lajos öt milliót elővételezett. Ebből az öt millióból azután két milliót az inproduktív államkiadásokra használt fel.

Ez a két millió ércpénz Kossuth Lajos öt milliót elővételezett. Ebből az öt millióból azután két milliót az inproduktív államkiadásokra használt fel.

Es Kossuth Lajosban gyökeret vert az a hit, hogy ha az általa inaugurált pénzügyi rendszer mellett Magyarország csak tíz esztendőig élvezheti a béke áldásait, akkor a jölet minden forrása megnyílik anélkül, hogy a népet adóval kellett volna terhelni.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

Lehetetlen azonban elhatalmatlan, hogy a nagy kormányzóknak, Magyarország első alkotmányos pénzügyminiszterének, volt még egy feltétele, amelyhez a nemzet vagyonosságát kötötte.

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

TANÜGY.

Zöldel a vetés.

Írta: Dr Bokor József.

A tegnap bevégződött középiskolai értekezleten zöldelt az a vetés, melynek magvait az Egyetértés hirtelté el.

Magva pedig az egész reformmozgalomnak, mely „egységes középiskola” néven került forgalomba, az a kívánság volt, hogy gyermekeinket a mai tudással becsássuk ki az életbe s ne azzal a tudással, melyet kétezer esztendővel ezeüli raktak le írásba.

Milton, az Elvezett paradicsom költője, igaz költhöz illő naivsággal követelte az antik irodalomhoz való visszatérést. A viszáterést így okolta meg: „Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

Az angol ifjúnak tájékozást kell szerezni korának és országának állapotáról. Etekintében legfontosabb, hogy megismerkedjék az életfentartás szükségleteivel. Ezek közt pedig legelső az ország területének ismerete.

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

200.000 forint kölcsönt első helyre való betáblázás mellett, — s meg lón mentve. Kossuth Lajos maga elismeri, hogy fináncművelte nagyon kezdetleges volt, de egyúttal hozzát teszi a kijelentést, hogy „primítv volt a daczára életrevaló eszme volt, s igen jótékonyan hatott.”

A tankönyvirólakról. Nemrégiben az »Egyetértés« kifigurázott egy tankönyvengedélyezést, a hol a bíráló kimutatóján, hogy milyen rosszat az illető könyv, végül a helyét, mi vezeti mégis arra, hogy a könyvet engedélyezésre ajánlja.

Történt azonban már ennél különb — ha komoly dolgról nem volna szó, mondhatnék kacaglatóbb — eset is. Egy már engedélyezett tankönyvnek második kiadását nyújtották be a közoktatásügyi miniszteriumhoz további engedélyezés végett.

A miniszterium fevédeléből a munka második kiadása helyett az első küldte meg a bírálóknak. Ez, nem tudni, mialattól-e, vagy mert nem annyira a cizmlapra, mint a bel-ó tartalomra ügyelt, komolyan s lelkiismeretesen munkához látott és — nem talála engedélyezhetőnek az a kiadás, amelyet már pár évvel ebből kell engedélyezni alapján el is fogyasztottak a tanulók.

Az eljára dolgok mindenesetre különös világításba helyezik a tankönyvbírálat körül követelt elárast s nem lesz talán érdektelen ezzel a kérdéssel kissé a nagy nyilvánosság előtt is megbeszélgetni. Amilyen vállalkozó szellem uralkodik most a miniszteriumban minden égető kérdés megoldásában, talán ezen a téren is lehet remélni egy kis javulást.

Léptelen nyomon szaporodnak mai rapszág tankönyvek. Az ember azt hinné s várná, hogy minden következő jobbat előzökél. De nem úgy van. Az egész dolgnak az üzleti szellem vezet. Ha valamelyik nagyobb kiadó cézégnek nincs még bizonyos tankönyv, fog embert, vagy elfogad ajánlatot valakítől, akinek éppen szüksége van a honoriáriumra. Esztel meg előzetes is ad rá — Az illető szívesen, amint többé-kevésbé lelkiismeretes, szállítja a kitűzött — legtöbbször elég rövid — határidőre a kész munkát, vagy pedig megvár egy pár sárgétést.

A kész munkát, ha szerzőjének nincs még megállapított hirtéré a tankönyvírás terén, a kiadó-cézég átnézezi valamelyik, vele már összeköttetésben álló szakemberrel — szivességgel. Persze az ilyen ingyen-munkában nem sok jószómet van. A legtöbb munka minden kifőnösöbbszével nélkül saját alá kerül s ha készé kiadók a miniszteriumat megvárásig végett.

Ezzel egyidejűleg megjelenik ott a czég valamely megbízottja is és kéri, hogy ennek vagy annak adjak ki bírálata. Ha kívánsága teljesül, nyugodt, mert magától értődök, hogy olyt ajánl ki, aki neki nem rosszakarója. Ha nem így áll ki a dolog, megtudván, hogy ki a bíráló, annak a nyakára jár a kőri jóakarát. S a mai világban hányadik tanár, vagy tanító tud elmaradni a hatalmas kiadó-cézégnek, a melyek legrosszabb esetben azon melegeben felkerik az illető valamely számdzabált iskolakönyv írására?

De hát megcsik, hogy mindezek a mesterkedések háibaválók: a bíráló a könyvet nem ajánlja engedélyezésre. Szegény fej! Kap a szerzőből olyan ellenbírálót, hogy örül, ha a sorok közül csak azt lehet kivonni, hogy a legnagyobb tudatlanságban szenved. De igen sokszor meg őt gyantsítják meg érdekhajásással. Erre természetesen egy harmadik személy felbírálata követhetik, amely a legjobban esetben kedvezően üt ki az első bírálata agyonvágott könyvre nézve.

No de megcsik az is, hogy ez a felbírálást is kedvezőtlen. Azt hinné az ember, hogy ezzel a munka lekerül a napirendről. De hogy! Van olyan nem ilenek a sötét ruhához és mindakettőnek tanult hívtot, hogy a rajta lévő nadrag fekete színe mellett bizonyítsunk, miközben visszaemlékezett, hogy a fekete cipője mindig szorította az őt — is. Aztán megint arra gondolt, hogy hiszen kieserődhet a nadragtól — és így ment és tovább, egyre tovább a fine de capó, ad ill: ekozben, hol az egyik, hol a másik lábát nyújtotta ki, váltakozva felemelve a térdére, hogy alapos vizsgálattal vesse alá, majd Aliehoz, majd meg hozzáim fordult tanácsért és a bonnyadalom egyre reménytelenebb lett. Így ment és körülbelül egy és fél óráig — az én véleményem szerint — amíg végül azt mondattam: »Gyere, Henry, vedd le a barna cipődet, a barnak nadrag is vékonyak és nem ilenek a sötét nadraghoz, s azoknál még a kis újadat is szorítják; senki sem hord barna cipőt — vedd fel a másik feketét és gyere. Itt lent meg kell fulladni friss levegő híján és ha nem készítség el hamarosan, akkor ma már egyáltalában nem mehetünk a fedélzetre.

A fedélzetre, — mondta Henry és félénken nézett rám, a barna cipőjét úgy tartotta a térdje között, mintha attól félne, hogy erőszaklál akarom elvenni tőle. — A fedélzetre, miért — minék — azt hiszem, hogy okosabb, ha ma reggel nem megyek fel, nem tartjátok ezt ti is okosabbnak?

Es aztán, — kérdezte John. — Igen, — felelte Mary, — rátekintetem Alieera, aki a fejét rázta, ami pedig annyit jelentett: a jelen pillanatban már semmit sem lehet tenni, s erre elmenekültem. — Hm! — morgogta John. — Henry bácsi rettenetesen kellemes utitárs lehet. Mindig ilyen volt?

— Csaknem mindig, — mondta a leány, — rövid megszakításoktól eltekintve: viszonyítva a többi esethez na mégis sok volt egy kicsit. Az elutasítás mindig rettenetes volt. Egyszer például azért kűstől le a vonatot, mert nem tudta magát elhatározni, hogy könnyű, vagy nehéz felöltőt vegyen-e fel. Végül is én oldottam meg a kérdést, de akkor már késő volt.

— Csaknem mindig, — mondta a leány, — rövid megszakításoktól eltekintve: viszonyítva a többi esethez na mégis sok volt egy kicsit. Az elutasítás mindig rettenetes volt. Egyszer például azért kűstől le a vonatot, mert nem tudta magát elhatározni, hogy könnyű, vagy nehéz felöltőt vegyen-e fel. Végül is én oldottam meg a kérdést, de akkor már késő volt.

— Csaknem mindig, — mondta a leány, — rövid megszakításoktól eltekintve: viszonyítva a többi esethez na mégis sok volt egy kicsit. Az elutasítás mindig rettenetes volt. Egyszer például azért kűstől le a vonatot, mert nem tudta magát elhatározni, hogy könnyű, vagy nehéz felöltőt vegyen-e fel. Végül is én oldottam meg a kérdést, de akkor már késő volt.

— Csaknem mindig, — mondta a leány, — rövid megszakításoktól eltekintve: viszonyítva a többi esethez na mégis sok volt egy kicsit. Az elutasítás mindig rettenetes volt. Egyszer például azért kűstől le a vonatot, mert nem tudta magát elhatározni, hogy könnyű, vagy nehéz felöltőt vegyen-e fel. Végül is én oldottam meg a kérdést, de akkor már késő volt.

Harum Dávid,

Amerika koronázatlan királya.

Írta: E. NOYES WESTCOTT.

— Remélem, kedves kisasszony megengedi, — mondta John — hogy az ámenet a kurzuszoknyás kiselvényről a nagy ajtóro maderé ruhában járó fiatal hölgyre fényesegesen más változást jelent, mint az, mely a kerek 15 esztendőz ifjural bekövetkezett.

Az őn nevét mr. és Mrs. Carling nevével együtt azonnal megtaláltam az utasok listájában és kimondhatatlannal érdeklődtem, hogy vajjon az a Mary Blake azonos-e őnnel, akire még olyan ólénken emlékeztem. Az első ebédnél már tisztában voltam a dologgal, amikor nővérem mr. Carlinget „Henry” néven, s az őt „Mary”-nek szólította.

Az őn arczát alig láthattam, rendesen és beismerem, hogy mindig kulcs nélkül talán mégsem ismertem volna őre. — Ezt nagyon természetesnek találtam volna, — válaszolta Mary, — hogy én engem különbben megismert volna, vagy nem ismert volna meg, azok közé a dolgok közé tartozik, amit egy ember szem és vágha megdolgálni és azonkívül semminem fontosággal sem bír. Fő az, hogy mindkettőn tudjuk, hogy közülük ki a másik.

Igen, — mondta John — nagyon örülök, hogy erre a pontra nézve sikerült önnel meggyeznem. Mégis, hogy történt, hogy e hosszú idő alatt semmi hírt sem hallottam önről és ön, amint sejtem, rólam ugyancsak nem vett tudomást.

— Abból az egyszerű okból, gondolom, válaszolta a leány, mert a rövid szoknya ama periódusában a nővérem férjhez ment mr. Carlinghez és engem magával vitt Chicágóba, hol mr. Carlingnek az üzlete körülbelül két-három esztendeje csak, hogy New Yorkba visszatértünk.

John, — az az elesépeit utvonál nem éppen a leg hosszabb. Mennyi ideig volt tulajdonképen odaát? — Körülbelül hat hónapig eszupán. — Felelte missz. Blake. — Az egész idő alatt egyik fütdőből a másikra mentünk, mert hiszen csak mr. Carling egészege miatt rándultunk át és ugyanebből az okból tértünk is vissza — most azt hiszi, hogy ideháza jobban fogja magát érezni.

— Ezerint európai utazásból nem volt tihságosan sok óréna, — mondta John. — Öröm! — kiáltotta Mary élesen. — Ha akar fiatal lányt látni, aki boldog, sőt tulboldog a hazajövetele miatt, akkor nézzen meg engem.

— Gyánitom, — füzte hozzá kíváncsán, — hogy ama estén végigkeltett hallgatnia vitánkat és valóban kívánsi voltam, hogy mit gondol ön felőlünk. — Igen, — felelte John, — mindent hallottam. Szabad kérdezmem, hogy vajjon ez a vita napirenden szokott-e lenni? — O, igen, — válaszolta Mary szomoran: — napirendőz lett.

— Ez néha rettenetesen farasztó lehet, — jegyezte meg John. — Tényleg az, — mondta a leány, — és gyakran elviseheltem lenne, ha nem humoros oldaláról fogtam fel a történőket, és a nővéremre nézve ugyancsak, ha nem szeretnék annyira, mert Henry valóban nagyon kedves ember és én is nagyon szeretem. Néha magannak is kaczagom kell, ámbar a jobbik énemnek inkább panaszkodnia kellene.

— Sokkal jobban esik egy kis kaczagás, — vélte John. — IV. FEJEZET.

Mindketten a korlátra támaszkodtak a hajó beszélgetésénél — lange szelű füjdög, — mögöttük a hullámzó tenger — és a hajó ezeken a tornyosuló, magas vizsziklakon át büszkén látszott folytatni a diadalutját. A tenger mély szafirkék színben csillogott és a megtört hullámcsúcsokat a napsugár ragyogó smaragdokká változtatta. A levegő behelzögően lágy volt és

a nap, meg a tenger lehatárolni magasztos látványt nyújtott. — Hosszu ideig állottak egymás mellett, anélkül, hogy egy szót is váltottak volna, míg végre John megszöve a esendőt. — Csodálkoztamnak az ilyesmi hánt, — mondta — azáltal lehetne kifejezett adami, hogy minden kommentárúrt tartózkodnának, mely az ilyen színláttal szemben annyig is csak elesépeit köznyelű szólydhet: és mégis oly esodlatos, hogy impressziókat valamiképen mégis kifejezést kell adnom, még azzal a vesélyvel szemben is, hogy a jóízeseimről alkotott véleményét esetleg megrendítem — fűtve természetesen, hogy ön egyáltalában hiszi annak létezését, —

— Ez jó, — válaszolta Mary nevére. — Tökéletesen meggyőződhet, mert ha még egy pillanattal tovább hallgatott volna, úgy a magam részéről annak a vesélynek tettem volna ki magam, hogy véleményét az én jó ízeseimről — feltéve természetesen, hogy ön egyáltalában hiszi annak létezését — azzal a megjegyzéssel rendítem meg, hogy ez egyszerűen isteni.

— Ugy hiszen, hogy ez volna az a nap, melyen mr. Carlingnek a fedélzetre kellene jönnie. Ez a levegő és a nap felűdítének őt, — mondta John. — Mary mosolygva fordult feléje.

— Ez a mi véleményünk is, — mondta, — vagyis inkább ez volt a mi véleményünk is két órával ezeüli. Most arról felek, hogy szóba sem kerül már, ha csak a reggeli után el nem örhetjük valahogyan. — Hogy érti ezt ön? — kérdezte John kissé zavart mosollyal, amikor a leány arczának félig boros, félig derűs kifejezését észrevette. — Valószínűleg a régi mese.

— Te természetesen, — válaszolta — Mary, — a régi mese. A tea előtt még bentemtem a nővérem szobájába és azt mondtam: — Az ég kék, az idő olyan szép, ma gyerekek valóban sétálni mehetének, — és ha ittam, ismét víz zajyók és elcipellek benneteket a fedélzetre. Rendkívül csodás a reggel és okvetlenül jót fog tenni mindakettőnek, miután oly hosszú ideig voltak bebörtönözve.

— Okvetlenül, — felelte a nővérem, — Henry maga is elhatározta, hogy azonnal felmegye, miután felöltözödött. Gyere kérlek félóra múlva ismét vissza, akkorára elkészülünk. — Nos, és mégsem akar felhenni? — kérdezte John; — dehis már nem? — O, — sóhajtott Mary és mosolygva vonogatta a vállát, — az cipők.

— A cipők, — mondta John, — Mit jelent ez? — Pontosan azt, amit mondot, — volt a felelet. — Amikor visszajöttem, a sógorom ott állt a kerekelt szegletében a kabátjait teljesen felöltözve: a búvolk- és matatóujjával egybe az állat bőrszette és hát-szegecsével teherelenséggel meredt a lábára. Úgy tetszett, hogy a nővérem minden akadályon szereztessem átesset, de egy gyenge pillanatban a cipőkérdés megoldását engedte a sógornak; és az eredmény az volt, hogy egy barna és egy fekete cipőt hozott fel és mindakettőt befűzte, mielőtt észrevette volna.

— En nem találtam a szituációt olyan kellemösen bizonyulónak, — vélte John. — On ezt nem találja bizonyulónak? — kérdezte Mary gúnyosan. — Na, köszönöm szépen; Henrynek elég baja volt vele és a nővéremnek, meg nekem — több mint elég. Az első ideája az volt, hogy mind a két cipőt lehuzza és előről kezd a dolog; ha ezt nem ellenéztük volna, talán még minden rendbe ment volna. De Alice oktondián eszeledett, amikor a leghelyesebbet ajánlotta neki, — hogy csak az egyik cipőt huzza le és helyeute a másik pár egyikét vegye fel — és ez el aztán megkezdődött a nyomorúság. Először a feketét akarta, mert vastagabb a talpa; ekkor azonban észbe juttot, hogy még nem lett megszártva, amőta a hajóra jöttek. A barna cipőt sok tekintetben alkalmasabbnak találta, de feketét mégis jobban lehet befüzni. Hogy megfigyeltem-e, hogy az urak mit viselnek a hajón, hogy barnát-e, vagy feketét, hogy Alice emlékszik-e még, hogy ő mit mondot a multkor, hogy melyik cipője az, amelyik a kisujját szorítja, Henry azt állította, hogy a barna cipők

— Okvetlenül, — felelte a nővérem, — Henry maga is elhatározta, hogy azonnal felmegye, miután felöltözödött. Gyere kérlek félóra múlva ismét vissza, akkorára elkészülünk. — Nos, és mégsem akar felhenni? — kérdezte John; — dehis már nem? — O, — sóhajtott Mary és mosolygva vonogatta a vállát, — az cipők.

mindenekelőtt az ott működő lelkeseket, kiknek a magyar egyházmegyei letelepítését választani kell a számlázás, vagy a nyomor között. Ha nem esaklakoznak a magyar egyházmegyéhez, nem jöhetnek többé haza, mert a konvent megemissíti oklevelüket s mint engedetlen lelkészeket egyszerűen tüli a hazai lelkes sorából. Ha pedig esaklakoznak, szakitaniok kell a hatalmas és gazdag angol presbiteri egyházzal s meg kell elégedniök azaz a gyenge kis segítséggel, mit a hazai egyház egyeteme nyújt nekik a magyar kormány jóvoltából és kegyelméből.

A két segély közül az egyik állandó és biztos s már évtizedek óta gyümölitja az amerikai magyar egyházakat, a másik pedig, a hazai, addig tart csak, míg a változó kormányok politikájával az ilyen segély elterelődik. Az első mellett garancia a mit és az angol egyház jóindulata, a másodiknál alapja pedig csak egy ígért, melynek beállítását semmiféle törvényes intézkedés nem biztosítja.

Igaz, hogy a magyar kormány egyaránt feladata az Amerikában élő magyarokat felekezeti különbség nélkül gyümölitani és a mit a jelek mutatják, nemcsak az amerikai magyar reformátusok igért segélyt a kormány, hanem segélyezni igyekeznek a többi felekezeteket is. De míg a többi felekezetek minden feltétel nélkül hozzájutnak ehhez a segélyhez, addig a konvent jóvoltából a magyar reformátusoknak szakitaniok kell ekkor a többi felekezetekkel s kell mondaniok olyan javadalmakról, miket a magyar kormány a legjobb esetben is csak részben pótolhat.

Eppen ezért nem értettük s most sem értjük, hogy az egyetemes egyház miért erőszakolja az amerikai magyar református egyházmegye megalapítását, miután ez a törekvése a Degenfeld József amerikai küldeetésével már egy alkalommal hajótörést szenvedett.

Amint a jelek mutatják, nem lesz szerencsés az Antal Géza missziója se. A hazai egyházak az újabb kiküldött január 8. és 9-diken Filadelfiába hivta össze gyűlésre az amerikai magyar református egyházak képviselőit. Ezen a gyűlésen megjelentek: Virág István, Kalassay Sándor, Harsányi István magyar lelkesek és Dezső János, a bridgeporti egyház penztárnoka. A megjelentek csekély számából azt kell következtetnünk, hogy dr. Antal Géza részletes gyűléseket tart és az alkalommal csak egy vidék egyházi képviselőit hivta össze. De már ez a részletes gyűlés is elégséget ad arra, hogy ami gróf Degenfeldnek nem sikerült, azt dr. Antal sem lesz képes keresztülvinni. Dr. Antal ugyan hosszabb beszédben arra kérte a misszió Boardot, hogy állítsák vissza a régi jó viszonyt az amerikai és a hazai egyházak között és beismerje, hogy gróf Degenfeld helytelenül folytatta az akcióit. De semmit sem szót a száműzetés visszavonásáról, holott pedig azaz kellett volna kezdenie. Hiszen a régi jó viszonyt nem az amerikai egyházak rontották meg, hanem éppen a hazai egyetemes egyház konventje jött el helytelenül, mikor olyan feltételeket teljesített követelte az amerikai magyar egyházaktól, amelyek az azok öngyilkosság nélkül nem teljesíthettek. Annak a beszédnek, hogy mind az amerikai egyházra nézve, mind a magyar missziókra között levő munkát a hazai egyház véne át; csak akkor lehetne alapja, ha előbb a hazai egyház kezzel fogható jelet adhatna annak, hogy az ő vezetése valóban üdvösebb lenne a magyar gyülekezetekre. De miután ennek a beszédnek ilyen alapja nincs, a misszió tagjai jogosan tették fel ezt a kérdést: „Ha az angol egyház tud sikereket felmutatni a japáni, kínai, eseh. német, olasz és egyéb nemzetiségek között, miért lenne éppen a magyar kivétel? Ha az amerikai egyház előkézében elismeri a hazai diplomát, miért ne tekinthet ez meg a hazai egyház is. Nincs semmi kifogásunk az ellen — hangzik tovább az amerikai lelkesek kijelentése — hogy a hazai egyház is folytasson munkát Amerika földjén, de a már eddig szervezett missziókat nem vagnyunk hajlandók átadni, de nem is adhatjuk, mert azok szerves részei az egyetemes amerikai egyháznak.

Az amerikai magyar református lelkeseknek már ebből a feleletéből is látszik, hogy ők az amerikai egyetemes egyház köteleiben teljesen jól érzik magukat és ha jól érzik, az annak a jele, hogy az angol egyház nem akarja elnyomni nemzetiségüket s nem akarja elvenni nyelvüket. Az amerikai magyar pap éppen olyan szabadon prédikál magyarul Filadelfiában, mint Püspök-Ladányban. Figyelemreméltó Harsányi István bridgeporti lelkes kijelentése is, ki egy nagyobb beszédben a többiek között ezeket mondta a filadelfiai gyűlésen: „A hazai egyházhoz való esaklakozás semmi körülmények között sem hozhat jót az egyházi életre. Lehet, hogy bizonyos tekintetben előnyös a lelkesekre, de semmiestre sem a gyülekezetre, melyeket megfoszt szabadságától és önrendelkezési jogától. Ezért nem is igen van olyan gyülekezet, mely óhajtana a csatlakozást.”

A filadelfiai gyűlésnek is tehát az lett a vége, hogy a kérdésben érdemi döntést nem hoztak s a döntést akkora tartották fenn, ha a magyarországi egyház hivatalos formában valami ajánlatot tesz az amerikai egyháznak. A magyar református konventnek azonban most már igen bajos a helyzete, mert megalkotta az amerikai magyar egyházmegyet az ottani reformátusok egy töredékével s ezzel elhittette a vizsály magyát a magyar gyülekezetek és az angol egyház között. A megkezdett uton tehát igen bajos az előhaladás, de a visszatérés is nehéz, mert nem hagyhatja cserben azt a néhány gyülekezetet, mely engedve a felhívásnak, belépett az amerikai magyar református egyházmegyébe.

Ime ide vezetett az a kalandos egyházközpont, melynek gróf Degenfeld József volt a felsült diplomatája.

De eltekintve mindeztől, az amerikai magyar lelkesek egy szabadabb állan létezésében elve, nem kérik a hazai református egyház presbiteri szervezetéből. Ok ott szinonimra látják az igazi presbiteri szervezetet s ha azt összehasonlítják a hazai egyház szervezetével, azonnal világos lesz előttük a presbiterianus köpenybe öltözött kúriarchizmus, mely az angol szabad egyház előtt még sokkal megfoghatatlanabb, mint a legnagyobb abszolút hatalommal kormányzó klerikalizmus. Ebben még látnak eszserültséget s tudják, hogy magára az egyházra sok tekintetben áldásteljes is lehet, de a különféle érdekeket hajszoló kúriarchizmusnak létjogosultságát el nem ismerik. Ne esaklakozzunk tehát azon, ha a szabad Amerika klasszikus földjén alakult magyar gyülekezetek nem egykönnyen hajlandók a nyakukra venni a hazai kúriarchia nehez jarmát.

IRODALOM.

Asszonyok.

— Fehér Judit könyve. —

Egy asszony könyve. Mindenekelőtt: egy asszonyé. Uralkodón és döntően lép elének minden betűjéből ez a körülmény. Azok elé is, akik nem tekintjük a kritikát személyes agítációnak, valamint pongyola-plettyák szelvézfőjének sem. Akiknek minden írói inkompetit szentkép. De ennek a könyvnek éppen legnagyobb objektív taladósága az a szubjektív körülmény, hogy asszony írásának tudjuk.

Másutt ez az adat talán enyhébb szempontokat sugall. Az amatőr szeretőt szoktuk a szeretőt elnézésével jutalmazni. Pláne — mily gyöngeges! — az udvariasság lovagjait és a könyv nem kell párdont. Erős és megért könyv, amely utóbbi érinny levés asszonyi könyvről lehet elmondani. Irasművészet van benne, irói tudatosság és egészen speciális írói önérték.

Asszonyi írás ez egyedül azért, mivel hogy férfisszemmel ki nem látható asszonyiségéről ad számot. Csupa intim, átél és leszűzött asszonyi konfesszió. Dokumentumoknak szokták az ilyet nevezni, asszonyi dokumentumoknak — ami azonban nagyon diszkreditált kitétel. Rendesen olyan írásban között asszonyi dokumentumokról szokták elmondani, amiket zsurokon is gyakran, sőt örömet szolgáltatnak magukról az asszonyok. Szépen kisészölt, hogy úgy mondjam: stilizált adatosok, melyeket Dumas-féle hely-afonizmákból nyújtottak ugynevezett vallomásokra. Fehér Judit vallomásai nem ilyen önkdedveskedések. Ellenkezőleg: eleven vér serkedi ki nyomulnak, mert elmondásuk az egyén szemérmes ádozata az író hideg czejai javára.

A könyv címe: „Asszonyok”. De igazában csak egy asszonyról szól az egész, aki hol leány, hol asszony alakban jelenik meg, de mindig azonos problémával és azonos eseményekkel. A rezonancia hangjain elvégződő tragikummal. Arról az asszonyról szól, aki illuziókkal szeret, illuziókat vív s sorsát jelentő házasságba, amely okvetlenül járandó, mert sorsa mindig egyben merül ki: a férfiben, aki természetesen gyarló, de nem csak általános emberiség, hanem nemének egy nagyon finoman analízis, különös tulajdonságánál fogva is. A tema így meghatározva szimplának tetszik. Mint minden tema. Itt is csak az író apró, finom, alig kitépogatható akcentusaitól gazdagodik és melyül külön mondandóval. Azonfelül itt még a nő el nem nézhető, megkülönböztetően értékes akcentusaitól.

A hábrándulós prózázásában ugyanis realis momentumokat árul el az író ösintérsége. Azon az uton pedig, melyen ezekből konkluziók válnak, nevezsük előlünk nagyra és asszonyivá az író, aki a realis adatokból gyönyörű és megindító életbölcséget szúr le. És itt kezdődik az asszony nagysága is ebben az íróban. Éles, hideg, majdnem természettudományi szemmel látja meg a férfi gyarlóságát és mégis hőst tud látni a férfiban. Konkluziói emellett realis életbölcsések, ly megismeri és így megismeri csak asszonyi igazi, csupa — sziv-asszonyi tud — mondja megindult az olvasó, hogy végigapozta Fehér Judit könyvét, mely egészen lírai, egészen egyöntetű és mégis véges-végig érdekes könyv.

A férfi típusa is minden alakjában egyazonos és novellákban. És igen okosan megfigyelt, Uralkodó és megfigyelésben a föntebb említett analízis. Ez a férfi hőssé nő, energiája kielégítettségében erős, magával ragadó és hódító addig, amíg energiája ki nem merül, vágyai ki nem elégülnek, akkor azonban — konstataja rezignáltan az író, vagyis a nő — elkövetkezik az az állapot, melyben teljesen anyagivá, érzéketlenné, sőt durvává tumpul. Tudomásul kell venni. Ez az élet. A nő élete.

De nemcsak konkluzióit, hanem legfőképpen az elmondás művészi tulajdonságait is meg lehet becsülni Fehér Judit első könyvét. Sugárzó okosságait és tudatos írói ökonomiaert. Finom reflektálásiert és nemes érzelmességéert, mely az okosságok mögül szinte buva, rejtve eszlen elő. E kiell olvasnia szenzáció-ingerek nélkül is minden asszonyoknak. És még sokkal inkább: minden férfiaknak.

Dr. Bárdos Artúr.

— A Modern Fesztök új füzeté. A Franklin-Társulat kiadásában megjelenő Modern Fesztök című gyűjteménynek, amely a modern műalkotások színe-javának gyönyörű színes reprodukció-foglalja magában, most jelent meg az ide utolsó füzeté, a tizenkettedik füzet. Ezzel a füzetével, amely egy magyar és öt külföldi művész egy-egy

képet reprodukálja, lezárul az idei kötet, 72 pompás színes leprajtemény, értékes magyarázó és életrajzi szöveggel együtt, a melyről dr. Térey Gabór, a Szépművészeti Múzeum osztály-igazgatója, a Modern Fesztök szerkesztője gondoskodott. A magyar művészt gárdát Strobenitz Frigyes képviseli, az oltrási leány czmú szép képeivel. A külföldi képek a következők: Mond Cande: A veroni templom, Gallegos José: Varrókötő, Prinét R. X.: A Krausz-szónata. Ráidüsü Eduard: A béke ligete és Fröschl Karl: Tükör előtt. A helvetiek két tartalmozó teljes kötet ára 30 korona. Egyes füzetek (6 kép) ára 3 korona 60 fillér. Egyes lapok ára 1 korona 20 fillér. Megrendelhető minden ízaai könyvkereskedés utján.

— A fiatalok. Ez a címze Malonyai Dező legújabb könyvének, a mely a magyar művészi gárda öt kiváló képviselőjét mutatja be írásban és képbén a magyar közönségnek. Ferenczy Károly, Grünwald Béla, Katona Nándor, Magyar-Mannheimer Gusztáv és Rippl-Rónai József életét, lefordását és alkotását foglalja össze a nagybecsű monografia, a melynek keretén belül öt értékes tanulmányt gyűjtöttek művészeti iróadalmunk. A munka lefordítását kezébe vesztekesen megírt tanulmány a mult század második felének egyházi rohamosan felváltott művészeti irányzatáról, a melyeknek hatása alatt kezdte meg pályáját az öt magyar művész, akik együttes-együtt megváltott művészeti egységük önállóságot és a magyar művészet újabb uttorói között talán a legelentesebbekké fejlődtek. A gyönyörű könyv, a melyet 16 műmellettel, 197 szöveggel nyomott kép és 3 facsimile gazdagít, K. Lippich Elek szerkesztette Művészeti Könyvtárnak legújabb köteté. Ara díszes kötetben 10 korona. Kiadta a Lampel-Verlag-nyelvi könyvkereskedés. Megrendelhető minden hazai könyvtár utján.

— Graetz magyarul. A zsidók történelét felőle legkiválóbb munká, Graetz H. tizenegy kötetes műve, legközelebb magyar nyelven is megjelent. Kétféle irodalmi részvételűség czemzen a héber egy vállalat alakult a forgalmazás becsatására. A hat kötetből álló pompás díszmű szerkesztése a kiadóvállalat Szabócs Miksára, az Egyetemes szerkesztőjére bízta s a magyar zsidók történelének tudos megíróját, dr. Koln Sámuelét sikerült meggyőzni arra, hogy a magyar zsidók történelét az ő hivatali munkásságának és tanulmányainak igénybevételevel magában vette és felette értékes részre legyen a nagy munkának. A munka egyenként Komáromi Sándor, Gábor Andor, Patai József és a magyar zsidó irodalom sok más egyházi és világi kitűnőségének közreműködésével készült. Az első kötet pünkösdre kerül ki a sajtó adól.

SAKK.

Rovatvezető: Gajdos János.

20. számú játszma.

Játszották a harmeni B) mesterversenyen 1905. augusztus hó 16-án.

Skót játék.

Table with 2 columns: Világos, Sötét. Világos: 1. e2-e4, 2. H1-f3, 3. g2-d4, 4. H3x4. Sötét: e7-e5, H8-c6, e5x4, H8-f6.

Ezen védekezési mód az utóbbi időben nagy kedveltségnek örvend és előszeretettel alkalmaznak, mivel sötétnek a legbiztosabb jätékok nyújta. R gente nagyon divatos volt 4... F18-c5 5. Fel-c5. V8-b6 stb. folytatás, melynel azonban világos valamivel szabadabb jätékokkal bír.

Table with 2 columns: Világos, Sötét. Világos: 1. H1-c3, 2. F11-d3, 3. F8-d5, 4. F8-c5, 5. F11-d3, 6. H4x6, 7. F11-d3, 8. H3x4, 9. F8-d5, 10. F8-c5, 11. H1-d2, 12. F8-b4, 13. H4x6, 14. F11-d3, 15. F8-d5, 16. H3x4, 17. F8-d5, 18. F8-c5, 19. H1-d2, 20. F8-b4.

Azonnali 6. Fel-g5-re következhetnek 6... H7-h6 (sötét játszma) V8-c7-et is, mert 7. F8-c6, V7-c6, F8-c7, H8-c8, g7-c6 9. Vd1-Ve2, Vd2-e3, Ve3-d4, Vd4-e5, Vd5-e6, Vd6-e7, Vd7-e8, Vd8-e9, Vd9-e10, Vd10-e11, Vd11-e12, Vd12-e13, Vd13-e14, Vd14-e15, Vd15-e16, Vd16-e17, Vd17-e18, Vd18-e19, Vd19-e20, Vd20-e21, Vd21-e22, Vd22-e23, Vd23-e24, Vd24-e25, Vd25-e26, Vd26-e27, Vd27-e28, Vd28-e29, Vd29-e30, Vd30-e31, Vd31-e32, Vd32-e33, Vd33-e34, Vd34-e35, Vd35-e36, Vd36-e37, Vd37-e38, Vd38-e39, Vd39-e40, Vd40-e41, Vd41-e42, Vd42-e43, Vd43-e44, Vd44-e45, Vd45-e46, Vd46-e47, Vd47-e48, Vd48-e49, Vd49-e50, Vd50-e51, Vd51-e52, Vd52-e53, Vd53-e54, Vd54-e55, Vd55-e56, Vd56-e57, Vd57-e58, Vd58-e59, Vd59-e60, Vd60-e61, Vd61-e62, Vd62-e63, Vd63-e64, Vd64-e65, Vd65-e66, Vd66-e67, Vd67-e68, Vd68-e69, Vd69-e70, Vd70-e71, Vd71-e72, Vd72-e73, Vd73-e74, Vd74-e75, Vd75-e76, Vd76-e77, Vd77-e78, Vd78-e79, Vd79-e80, Vd80-e81, Vd81-e82, Vd82-e83, Vd83-e84, Vd84-e85, Vd85-e86, Vd86-e87, Vd87-e88, Vd88-e89, Vd89-e90, Vd90-e91, Vd91-e92, Vd92-e93, Vd93-e94, Vd94-e95, Vd95-e96, Vd96-e97, Vd97-e98, Vd98-e99, Vd99-e100, Vd100-e101, Vd101-e102, Vd102-e103, Vd103-e104, Vd104-e105, Vd105-e106, Vd106-e107, Vd107-e108, Vd108-e109, Vd109-e110, Vd110-e111, Vd111-e112, Vd112-e113, Vd113-e114, Vd114-e115, Vd115-e116, Vd116-e117, Vd117-e118, Vd118-e119, Vd119-e120, Vd120-e121, Vd121-e122, Vd122-e123, Vd123-e124, Vd124-e125, Vd125-e126, Vd126-e127, Vd127-e128, Vd128-e129, Vd129-e130, Vd130-e131, Vd131-e132, Vd132-e133, Vd133-e134, Vd134-e135, Vd135-e136, Vd136-e137, Vd137-e138, Vd138-e139, Vd139-e140, Vd140-e141, Vd141-e142, Vd142-e143, Vd143-e144, Vd144-e145, Vd145-e146, Vd146-e147, Vd147-e148, Vd148-e149, Vd149-e150, Vd150-e151, Vd151-e152, Vd152-e153, Vd153-e154, Vd154-e155, Vd155-e156, Vd156-e157, Vd157-e158, Vd158-e159, Vd159-e160, Vd160-e161, Vd161-e162, Vd162-e163, Vd163-e164, Vd164-e165, Vd165-e166, Vd166-e167, Vd167-e168, Vd168-e169, Vd169-e170, Vd170-e171, Vd171-e172, Vd172-e173, Vd173-e174, Vd174-e175, Vd175-e176, Vd176-e177, Vd177-e178, Vd178-e179, Vd179-e180, Vd180-e181, Vd181-e182, Vd182-e183, Vd183-e184, Vd184-e185, Vd185-e186, Vd186-e187, Vd187-e188, Vd188-e189, Vd189-e190, Vd190-e191, Vd191-e192, Vd192-e193, Vd193-e194, Vd194-e195, Vd195-e196, Vd196-e197, Vd197-e198, Vd198-e199, Vd199-e200, Vd200-e201, Vd201-e202, Vd202-e203, Vd203-e204, Vd204-e205, Vd205-e206, Vd206-e207, Vd207-e208, Vd208-e209, Vd209-e210, Vd210-e211, Vd211-e212, Vd212-e213, Vd213-e214, Vd214-e215, Vd215-e216, Vd216-e217, Vd217-e218, Vd218-e219, Vd219-e220, Vd220-e221, Vd221-e222, Vd222-e223, Vd223-e224, Vd224-e225, Vd225-e226, Vd226-e227, Vd227-e228, Vd228-e229, Vd229-e230, Vd230-e231, Vd231-e232, Vd232-e233, Vd233-e234, Vd234-e235, Vd235-e236, Vd236-e237, Vd237-e238, Vd238-e239, Vd239-e240, Vd240-e241, Vd241-e242, Vd242-e243, Vd243-e244, Vd244-e245, Vd245-e246, Vd246-e247, Vd247-e248, Vd248-e249, Vd249-e250, Vd250-e251, Vd251-e252, Vd252-e253, Vd253-e254, Vd254-e255, Vd255-e256, Vd256-e257, Vd257-e258, Vd258-e259, Vd259-e260, Vd260-e261, Vd261-e262, Vd262-e263, Vd263-e264, Vd264-e265, Vd265-e266, Vd266-e267, Vd267-e268, Vd268-e269, Vd269-e270, Vd270-e271, Vd271-e272, Vd272-e273, Vd273-e274, Vd274-e275, Vd275-e276, Vd276-e277, Vd277-e278, Vd278-e279, Vd279-e280, Vd280-e281, Vd281-e282, Vd282-e283, Vd283-e284, Vd284-e285, Vd285-e286, Vd286-e287, Vd287-e288, Vd288-e289, Vd289-e290, Vd290-e291, Vd291-e292, Vd292-e293, Vd293-e294, Vd294-e295, Vd295-e296, Vd296-e297, Vd297-e298, Vd298-e299, Vd299-e300, Vd300-e301, Vd301-e302, Vd302-e303, Vd303-e304, Vd304-e305, Vd305-e306, Vd306-e307, Vd307-e308, Vd308-e309, Vd309-e310, Vd310-e311, Vd311-e312, Vd312-e313, Vd313-e314, Vd314-e315, Vd315-e316, Vd316-e317, Vd317-e318, Vd318-e319, Vd319-e320, Vd320-e321, Vd321-e322, Vd322-e323, Vd323-e324, Vd324-e325, Vd325-e326, Vd326-e327, Vd327-e328, Vd328-e329, Vd329-e330, Vd330-e331, Vd331-e332, Vd332-e333, Vd333-e334, Vd334-e335, Vd335-e336, Vd336-e337, Vd337-e338, Vd338-e339, Vd339-e340, Vd340-e341, Vd341-e342, Vd342-e343, Vd343-e344, Vd344-e345, Vd345-e346, Vd346-e347, Vd347-e348, Vd348-e349, Vd349-e350, Vd350-e351, Vd351-e352, Vd352-e353, Vd353-e354, Vd354-e355, Vd355-e356, Vd356-e357, Vd357-e358, Vd358-e359, Vd359-e360, Vd360-e361, Vd361-e362, Vd362-e363, Vd363-e364, Vd364-e365, Vd365-e366, Vd366-e367, Vd367-e368, Vd368-e369, Vd369-e370, Vd370-e371, Vd371-e372, Vd372-e373, Vd373-e374, Vd374-e375, Vd375-e376, Vd376-e377, Vd377-e378, Vd378-e379, Vd379-e380, Vd380-e381, Vd381-e382, Vd382-e383, Vd383-e384, Vd384-e385, Vd385-e386, Vd386-e387, Vd387-e388, Vd388-e389, Vd389-e390, Vd390-e391, Vd391-e392, Vd392-e393, Vd393-e394, Vd394-e395, Vd395-e396, Vd396-e397, Vd397-e398, Vd398-e399, Vd399-e400, Vd400-e401, Vd401-e402, Vd402-e403, Vd403-e404, Vd404-e405, Vd405-e406, Vd406-e407, Vd407-e408, Vd408-e409, Vd409-e410, Vd410-e411, Vd411-e412, Vd412-e413, Vd413-e414, Vd414-e415, Vd415-e416, Vd416-e417, Vd417-e418, Vd418-e419, Vd419-e420, Vd420-e421, Vd421-e422, Vd422-e423, Vd423-e424, Vd424-e425, Vd425-e426, Vd426-e427, Vd427-e428, Vd428-e429, Vd429-e430, Vd430-e431, Vd431-e432, Vd432-e433, Vd433-e434, Vd434-e435, Vd435-e436, Vd436-e437, Vd437-e438, Vd438-e439, Vd439-e440, Vd440-e441, Vd441-e442, Vd442-e443, Vd443-e444, Vd444-e445, Vd445-e446, Vd446-e447, Vd447-e448, Vd448-e449, Vd449-e450, Vd450-e451, Vd451-e452, Vd452-e453, Vd453-e454, Vd454-e455, Vd455-e456, Vd456-e457, Vd457-e458, Vd458-e459, Vd459-e460, Vd460-e461, Vd461-e462, Vd462-e463, Vd463-e464, Vd464-e465, Vd465-e466, Vd466-e467, Vd467-e468, Vd468-e469, Vd469-e470, Vd470-e471, Vd471-e472, Vd472-e473, Vd473-e474, Vd474-e475, Vd475-e476, Vd476-e477, Vd477-e478, Vd478-e479, Vd479-e480, Vd480-e481, Vd481-e482, Vd482-e483, Vd483-e484, Vd484-e485, Vd485-e486, Vd486-e487, Vd487-e488, Vd488-e489, Vd489-e490, Vd490-e491, Vd491-e492, Vd492-e493, Vd493-e494, Vd494-e495, Vd495-e496, Vd496-e497, Vd497-e498, Vd498-e499, Vd499-e500, Vd500-e501, Vd501-e502, Vd502-e503, Vd503-e504, Vd504-e505, Vd505-e506, Vd506-e507, Vd507-e508, Vd508-e509, Vd509-e510, Vd510-e511, Vd511-e512, Vd512-e513, Vd513-e514, Vd514-e515, Vd515-e516, Vd516-e517, Vd517-e518, Vd518-e519, Vd519-e520, Vd520-e521, Vd521-e522, Vd522-e523, Vd523-e524, Vd524-e525, Vd525-e526, Vd526-e527, Vd527-e528, Vd528-e529, Vd529-e530, Vd530-e531, Vd531-e532, Vd532-e533, Vd533-e534, Vd534-e535, Vd535-e536, Vd536-e537, Vd537-e538, Vd538-e539, Vd539-e540, Vd540-e541, Vd541-e542, Vd542-e543, Vd543-e544, Vd544-e545, Vd545-e546, Vd546-e547, Vd547-e548, Vd548-e549, Vd549-e550, Vd550-e551, Vd551-e552, Vd552-e553, Vd553-e554, Vd554-e555, Vd555-e556, Vd556-e557, Vd557-e558, Vd558-e559, Vd559-e560, Vd560-e561, Vd561-e562, Vd562-e563, Vd563-e564, Vd564-e565, Vd565-e566, Vd566-e567, Vd567-e568, Vd568-e569, Vd569-e570, Vd570-e571, Vd571-e572, Vd572-e573, Vd573-e574, Vd574-e575, Vd575-e576, Vd576-e577, Vd577-e578, Vd578-e579, Vd579-e580, Vd580-e581, Vd581-e582, Vd582-e583, Vd583-e584, Vd584-e585, Vd585-e586, Vd586-e587, Vd587-e588, Vd588-e589, Vd589-e590, Vd590-e591, Vd591-e592, Vd592-e593, Vd593-e594, Vd594-e595, Vd595-e596, Vd596-e597, Vd597-e598, Vd598-e599, Vd599-e600, Vd600-e601, Vd601-e602, Vd602-e603, Vd603-e604, Vd604-e605, Vd605-e606, Vd606-e607, Vd607-e608, Vd608-e609, Vd609-e610, Vd610-e611, Vd611-e612, Vd612-e613, Vd613-e614, Vd614-e615, Vd615-e616, Vd616-e617, Vd617-e618, Vd618-e619, Vd619-e620, Vd620-e621, Vd621-e622, Vd622-e623, Vd623-e624, Vd624-e625, Vd625-e626, Vd626-e627, Vd627-e628, Vd628-e629, Vd629-e630, Vd630-e631, Vd631-e632, Vd632-e633, Vd633-e634, Vd634-e635, Vd635-e636, Vd636-e637, Vd637-e638, Vd638-e639, Vd639-e640, Vd640-e641, Vd641-e642, Vd642-e643, Vd643-e644, Vd644-e645, Vd645-e646, Vd646-e647, Vd647-e648, Vd648-e649, Vd649-e650, Vd650-e651, Vd651-e652, Vd652-e653, Vd653-e654, Vd654-e655, Vd655-e656, Vd656-e657, Vd657-e658, Vd658-e659, Vd659-e660, Vd660-e661, Vd661-e662, Vd662-e663, Vd663-e664, Vd664-e665, Vd665-e666, Vd666-e667, Vd667-e668, Vd668-e669, Vd669-e670, Vd670-e671, Vd6

